

[Socialministeren.]

landsforeningen overveje de sanktioner, som er til rådighed.

I denne sammenhæng må jeg nævne, at det ikke er socialministeriet eller socialstyrelsen, men derimod vedkommende kommuner og bestyrelser, der er ansættelses- og afskedigelsesmyndighed for daginstitutionernes personale.

Med fru Ulla Worm kan jeg være enig i, at de pludselige strejker er tilrettelagt på en måde, der ikke harmonerer med arbejdsretlig sædvane.

Direkte fra forbundet har jeg som sagt intet hørt om aktionsplanerne, end ikke om punktstrejkerne. Som minister har jeg ikke været anderledes forhåndsorienteret end en hvilken som helst anden avislæser her i landet. Måske skal dette ses i sammenhæng med, at strejkerne er iværksat af et forbund, der ikke er undergivet nogen hovedaftale, og som ikke er tilsluttet det frie arbejdsmarkeds septemberforlig.

Ulla Worm: Jeg er da meget glad for, at jeg kan takke ministeren for et klart svar på mit spørgsmål, og det viser sig jo med det udførlige og meget positive svar og hele redegørelsen, at det var rigtigt at stille dette spørgsmål, fordi der i debatten har været meget stærk tvivl om strejkernes lovlighed. Nu har vi ministerens ord for, at de er ulovlige. Jeg håber, ministerens svar gående ud på, at strejkerne er ulovlige, vil motivere til, at ministeren vil stå meget stærkt over for pædagogernes krav, som efter min mening på mange punkter er urimelige.

Jeg er fuldstændig enig med ministeren i de øvrige udtalelser. Disse strejker har jo sat forældrene i meget store vanskeligheder, og jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren mener, at pædagogernes beholden nøglerne til daginstitutionerne — som jeg har fået det forklaret, kan man ikke sige, det er børneinstitutioner, men pædagoginstitutioner — virkelig er lovlig, eller om det ikke er en slags selvtægt, pædagogerne dér har indført.

Men som sagt, jeg takker for svaret, det er helt klart.

Socialministeren (Eva Gredal): Nu er punktstrejkerne jo varslet med to dages varsel, og det er meget kort. Med hensyn til

udlevering af nøgler til institutioner skulle vi gå den vej, at fogden skulle hente nøglerne på institutionerne eller hos lederne, eller hvem der nu havde nøglerne, og det har ikke været muligt på så kort tid. Det er en sag, som vi har drøftet i ministeriet, men vi har ikke gjort noget ved den; foreløbig er punktstrejkerne tilsyneladende afsluttet.

Vores tilbud til pædagogerne står da fortsat ved magt: de kan komme og drøfte sagen med os, hvis de ønsker det, og det er der måske mulighed for at de vil gøre på et eller andet tidspunkt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Simonsen* til socialministeren:

„Hvad er årsagen til, at antallet af ansatte på daginstitutionerne i dag er væsentlig større end forudsat i perspektivplanen for to år siden?“
(Spm. nr. 95).

Skriftlig begrundelse.

Det fremgår af betænkningen fra uddannelseskommissionen for det sociale område, at der i børnehaverne nu er ansat 22 personer for hver 100 børnehavempladser, mens det tilsvarende tal i perspektivplanredegørelsen var 17 personer pr. 100 pladser.

For vuggestuernes vedkommende regnede perspektivplanen med 32 ansatte pr. 100 pladser, men her er tallet nu 44 ansatte pr. 100 pladser (omregnet til heltidsansatte dog 37 ansatte pr. 100 vuggestuepladser).

Det konservative folkeparti fremsatte allerede i efteråret 1971 et forslag om ophævelse af en række standard- og normkrav, så kommuner og institutioner kunne få mulighed for at drive bl. a. børnehaver og vuggestuer med færre omkostninger. De nye tal viser, at en sådan reform er endnu mere påkrævet end hidtil antaget.

Den nylig udkomne statistik over de årlige omkostninger ved at drive de enkelte daginstitutioner viser en så stor spredning, at der må være mulighed for betydelige besparelser ved at maksimere de offentlige tilskud til et niveau omkring gennemsnittet.

Af hensyn til overvejelser herom vil en redegørelse for årsagen til, at antallet af ansatte i forhold til antallet af børn er steget så voldsomt i løbet af kun to år, være særdeles påkrævet.